

С кураж встъпваме в Новата година

Тодор МИТЕВ, Герой на социалистическия труд от ф-ка „Евтим Апостолов“
Габрово

ВЪПРОС: Како смятате ще бъде ръководното начало на Вашия колектив през 1958 година?

ОТГОВОР: Вълхновени от големите грижи на Коммунистическата партия и Народното правителство за трудещите се, ние работниците от ф-ка „Евтим Апостолов“, уверено встъпваме в Новата 1958 година — първата година от Третата петилетка. С кураж гледаме на предстоящите ни задачи.

Новият годишен план е с 9 на сто по-голям от миналогодишния. Това увеличение трябва да се изпълни главно за сметка на повишаване производителността на труда, на по-добро използване на машините. Това ще рече първо да се отнасяме към всяка секунда, да съкращаваме престоите, да премахваме безцеловите разходи на време. Особено важна е задачата да изпълним плана при 1,500,000 лева икономия за годината. Никакво разширяване на средства и материали, решително намаление на брака и второто качество — само така ще изпълним това отговорно поръчение.

Нашият колектив с единодущен ентузиазъм посрещна писмото на ЦК на БКП, Министерския совет и ЦС на профсъюзите във връзка с производствената програма за 1958 година, давайки си твърда дума не само да я изпълним, но и значително преизпълним по всички показатели. Возможности за това в нашето предприятие има големи. Направени са вече стотици предложения за отстраниване на досегашните недостатъци в производството, за преодоляване на тешните места, за мобилизиране на допълнителни резерви.

Уверени в силите си, имайки писмото за ръководно начало, ние — комунисти, безпартийци, младежи — цели същите колектив, през новата 1958 година ще разгорим невиждано по ентузиазъм социалистическо сърдечаване и ще предадем в дело мъдрите указания и призовите до всички трудещи се в страната.

☆ ☆

За още по-крепка боева дружба

Ангел ГЕНОВ, председател на окръжното ръководство на БЗНС в Търново

ВЪПРОС: Какво най-характерно донесе 1957 година за укрепване на боевата дружба между комунисти и сдружени

ОТГОВОР: Боевият съюз между комунисти и земеделци има вече няколко десетилетия история на тежка, неравна, кървава борба срещу монархизма и реакцията, има вече повече от 13 години дружна братска работа по изграждането на социализма у нас. 1957 година беше година, през която работническо-селянският съюз, комунистическо-земеделското братство завоюва големи успехи в всички области на политическа, културна и стопанска живот.

Българският земеделци народен съюз на своя 29-ти конгрес отчете, че сдруженията земеделци са изпълнили задачата за участие им в изграждането на кооперативните стопанства и съществуващи земеделци за постигане на по-високи добиви в селското стопанство.

ОТГОВОР: Какво трябва да се направи за още по-крепка дружба между комунисти и сдружени земеделци за постигане на по-високи добиви в селското стопанство?

ОТГОВОР: Дружбата между комунисти и сдружени земеделци най-вече следва да се пропълни на село в борбата и работата за укрепване на трудовите кооперативни земеделски стопанства. Главната задача сега е да се получат от селското стопанство повече храни, повече продукти от животински произход, повече суровини за промишлеността и пр. Ето защо комунисти и сдружени земеделци с още по-голям жар, с още по-голяма енергия и настойчивост трябва да работят за по-нататъшното укрепване на боевата дружба помежду им, за подобряване на ТКЗС.

Радост за всички

Койчо РАДЕВ, началник на жп управление в Г. Оряховица

ВЪПРОС: Какво ново ще донесе 1958 година за транспортните работници?

ОТГОВОР: Социалистическото ни народно стопанство с всяка изминатата година представлява пред железнодържния транспорт все по-нови и все по-деликатни изисквания. На тях отговаря като ежегодно увеличава производителността на труда и на машините. През 1957 г. производителността на труда в жп управление Г. Оряховица е повишена с 2,7 на сто, а с плана за 1958 г. се предвижда ново увеличение с 1,57 на сто.

Железниците ежегодно увеличават парка на товарния състав. През 1958 г. само за жп управление Г. Оряховица ще бъдат доставени нови 140 покрити четириосни вагони, 40 четириосни цистерни и 40 хладилни вагони.

Транспортните посрещат това решение на Партията и Правителството с голямо задоволство и радост.

Увеличавайки броя на покритите вагони със 140, ние ще изпълним на всеки 3 дни по 5,600 тона товари по-важни. Увеличавайки броя на цистерните с 40, ние ще можем на всеки 5 дни да транспортираме 1,600 тона по-много земно масло, а с новите хладилни вагони ще получим възможност да изпълним на новия транспортен план.

в. „БОРБА“

Сгр. 2, бр. 1 от 1 I. 1958 г.

МОИТЕ ПОЖЕЛАНИЯ

Минко ДЕМИЕВ

носител на ордена „Червено знаме на труда“, бригадир на зидаро-кофражистка бригада при строителството — Търново

ВЪПРОС: Какви пожелания имате към работниците от мебели ф-ка „Победа“ в Търново, на новата сграда, на която работите с бригадата си през 1957 година?

ОТГОВОР: Те вече работят в новата просторна, хигиенична и с всички удобства сграда. Какво мага да им пожелае, освен да преизпълнявам производствените си задачи; да прославят още по-далече зад границите на Родината нашето българско мебелно производство, да произвеждат повече, по-хубави и по-качествени мебели за обзавеждане жилищата, които ние строителите градим за трудещи се.

ВЪПРОС: На кой обект ще работи бригадата ви през 1958 г. и какво ще пожелаете на строителите пред новата година?

ОТГОВОР: Дали на строежа на млеоконцентратата, ще работим, или на новия хотел „Балкантурист“ в Търново, още не е уточнено. Но вероятно е на хотела. И двата обекта обаче са толеми. Пожеланието ми към строителите е: да оправдам доверието, което ни се оказа.

ВЪПРОС: Какви по-добра сърдъчни пожелания ще имате за новата година?

ОТГОВОР: Дали на строежа на млеоконцентратата, ще работим, или на новия хотел „Балкантурист“ в Търново, още не е уточнено. Но вероятно е на хотела. И двата обекта обаче са толеми. Пожеланието ми към строителите е: да оправдам доверието, което ни се оказа.

ВЪПРОС: Какви по-добра сърдъчни пожелания ще имате за новата година?

ОТГОВОР: Дали на строежа на млеоконцентратата, ще работим, или на новия хотел „Балкантурист“ в Търново, още не е уточнено. Но вероятно е на хотела. И двата обекта обаче са толеми. Пожеланието ми към строителите е: да оправдам доверието, което ни се оказа.

ВЪПРОС: Какви по-добра сърдъчни пожелания ще имате за новата година?

ОТГОВОР: Дали на строежа на млеоконцентратата, ще работим, или на новия хотел „Балкантурист“ в Търново, още не е уточнено. Но вероятно е на хотела. И двата обекта обаче са толеми. Пожеланието ми към строителите е: да оправдам доверието, което ни се оказа.

ВЪПРОС: Какви по-добра сърдъчни пожелания ще имате за новата година?

ОТГОВОР: Дали на строежа на млеоконцентратата, ще работим, или на новия хотел „Балкантурист“ в Търново, още не е уточнено. Но вероятно е на хотела. И двата обекта обаче са толеми. Пожеланието ми към строителите е: да оправдам доверието, което ни се оказа.

ВЪПРОС: Какви по-добра сърдъчни пожелания ще имате за новата година?

ОТГОВОР: Дали на строежа на млеоконцентратата, ще работим, или на новия хотел „Балкантурист“ в Търново, още не е уточнено. Но вероятно е на хотела. И двата обекта обаче са толеми. Пожеланието ми към строителите е: да оправдам доверието, което ни се оказа.

ВЪПРОС: Какви по-добра сърдъчни пожелания ще имате за новата година?

ОТГОВОР: Дали на строежа на млеоконцентратата, ще работим, или на новия хотел „Балкантурист“ в Търново, още не е уточнено. Но вероятно е на хотела. И двата обекта обаче са толеми. Пожеланието ми към строителите е: да оправдам доверието, което ни се оказа.

ВЪПРОС: Какви по-добра сърдъчни пожелания ще имате за новата година?

ОТГОВОР: Дали на строежа на млеоконцентратата, ще работим, или на новия хотел „Балкантурист“ в Търново, още не е уточнено. Но вероятно е на хотела. И двата обекта обаче са толеми. Пожеланието ми към строителите е: да оправдам доверието, което ни се оказа.

ВЪПРОС: Какви по-добра сърдъчни пожелания ще имате за новата година?

ОТГОВОР: Дали на строежа на млеоконцентратата, ще работим, или на новия хотел „Балкантурист“ в Търново, още не е уточнено. Но вероятно е на хотела. И двата обекта обаче са толеми. Пожеланието ми към строителите е: да оправдам доверието, което ни се оказа.

ВЪПРОС: Какви по-добра сърдъчни пожелания ще имате за новата година?

ОТГОВОР: Дали на строежа на млеоконцентратата, ще работим, или на новия хотел „Балкантурист“ в Търново, още не е уточнено. Но вероятно е на хотела. И двата обекта обаче са толеми. Пожеланието ми към строителите е: да оправдам доверието, което ни се оказа.

ВЪПРОС: Какви по-добра сърдъчни пожелания ще имате за новата година?

ОТГОВОР: Дали на строежа на млеоконцентратата, ще работим, или на новия хотел „Балкантурист“ в Търново, още не е уточнено. Но вероятно е на хотела. И двата обекта обаче са толеми. Пожеланието ми към строителите е: да оправдам доверието, което ни се оказа.

ВЪПРОС: Какви по-добра сърдъчни пожелания ще имате за новата година?

ОТГОВОР: Дали на строежа на млеоконцентратата, ще работим, или на новия хотел „Балкантурист“ в Търново, още не е уточнено. Но вероятно е на хотела. И двата обекта обаче са толеми. Пожеланието ми към строителите е: да оправдам доверието, което ни се оказа.

ВЪПРОС: Какви по-добра сърдъчни пожелания ще имате за новата година?

ОТГОВОР: Дали на строежа на млеоконцентратата, ще работим, или на новия хотел „Балкантурист“ в Търново, още не е уточнено. Но вероятно е на хотела. И двата обекта обаче са толеми. Пожеланието ми към строителите е: да оправдам доверието, което ни се оказа.

ВЪПРОС: Какви по-добра сърдъчни пожелания ще имате за новата година?

ОТГОВОР: Дали на строежа на млеоконцентратата, ще работим, или на новия хотел „Балкантурист“ в Търново, още не е уточнено. Но вероятно е на хотела. И двата обекта обаче са толеми. Пожеланието ми към строителите е: да оправдам доверието, което ни се оказа.

ВЪПРОС: Какви по-добра сърдъчни пожелания ще имате за новата година?

ОТГОВОР: Дали на строежа на млеоконцентратата, ще работим, или на новия хотел „Балкантурист“ в Търново, още не е уточнено. Но вероятно е на хотела. И двата обекта обаче са толеми. Пожеланието ми към строителите е: да оправдам доверието, което ни се оказа.

ВЪПРОС: Какви по-добра сърдъчни пожелания ще имате за новата година?

ОТГОВОР: Дали на строежа на млеоконцентратата, ще работим, или на новия хотел „Балкантурист“ в Търново, още не е уточнено. Но вероятно е на хотела. И двата обекта обаче са толеми. Пожеланието ми към строителите е: да оправдам доверието, което ни се оказа.

ВЪПРОС: Какви по-добра сърдъчни пожелания ще имате за новата година?

ОТГОВОР: Дали на строежа на млеоконцентратата, ще работим, или на новия хотел „Балкантурист“ в Търново, още не е уточнено. Но вероятно е на хотела. И двата обекта обаче са толеми. Пожеланието ми към строителите е: да оправдам доверието, което ни се оказа.

ВЪПРОС: Какви по-добра сърдъчни пожелания ще имате за новата година?

ОТГОВОР: Дали на строежа на млеоконцентратата, ще работим, или на новия хотел „Балкантурист“ в Търново, още не е уточнено. Но вероятно е на хотела. И двата обекта обаче са толеми. Пожеланието ми към строителите е: да оправдам доверието, което ни се оказа.

ВЪПРОС: Какви по-добра сърдъчни пожелания ще имате за новата година?

ОТГОВОР: Дали на строежа на млеоконцентратата, ще работим, или на новия хотел „Балкантурист“ в Търново, още не е уточнено. Но вероятно е на хотела. И двата обекта обаче са толеми. Пожеланието ми към строителите е: да оправдам доверието, което ни се оказа.

ВЪПРОС: Какви по-добра сърдъчни пожелания ще имате за новата година?

ОТГОВОР: Дали на строежа на млеоконцентратата, ще работим, или на новия хотел „Балкантурист“ в Търново, още не е уточнено. Но вероятно е на хотела. И двата обекта обаче са толеми.

Литература Denogled

Георги ДАНЧЕВ
Звездата в скалите

Над село в скалите,
където орлите
и днеска си вият гнезда,
край вита пътека
блести наляко
запалена малка звезда.
Пицнат ветровете,
валият дъждовете
и пада катран — тъмнина
звездата си свети
така от Девети
и пръска навред светлина.
Тя спомни ни боя,
отряда... герой,
загинал на тия скали —
за дните свободни,
за братята родни,
загинал до братя орли.
Разизбре ли дряла
край горски поляни,
донася тук никой венец
и с бяло кокиче
гризконю обичва
звездата на тоя борец.

От пролет до зима
звездата любима
той всяка нощ кичи с венец
донася го тайно
от дебри незнани
звънника, иглица, равнец.

И носят се песни —
легенди чудесни
за тоя чутовен герой,
как сам с карафина
за род и Родина
загинал в нервния бой.

Любомир ПАВЛОВ

Приятел

Когато е без ясен път
поетичната фантазия,
когато има в моя гръд
голяма обич и омраза,
оставям молива и тих
по тротоара красан леко,
понесъм недописан стих
към градската библиотека.

Отварям бълата врата.
Петъкът мине дългината.
И с тих момче уста
повикам моя скъп приятел.

А той и мъръс и суръв,
от рафа слизи ми в ръцете
и си пак:

— Таки какво
примене носи; млад поет?

Наоколо ни тишина.
Със страниците разговорват;
а те излюзват светлина
и път широк и чист разтварят.

Отивам си. Навън е нощ.
Посемам хърълени молив.
Но съкня зараз и остьр нож
държа сега в длата си волева.

Допирям остринят му връх
на листа розов о лице
и без да си поемам дъх
нареждам варно стиховете.

Тодор ХАДЖИТОДОРОВ

ПРОРОК

Басня

Хитрушата лисица и овена,
край урва, от порои набраздена,
във звездолунна нощ като вървели,
една звезда загадъчна видели.
Овентът принал: „Тох каква беда!
Шом блесне опашатата звезда,
обизми ме и страх, и отчаяние!
Звездата с опашатото сияние
е символ на най-страшните злини:
кланета, глад, мизерия, войни.
И запомни! Света след две години
най-късно, ще е кучица руини!”
И важно се стъпил на камък.
Но нашият гадател двурогат
го сполетя най-страшната беда —
По урвата от върха на рила
надолу като камък полетя
и от пророк линии се пак света.
Лисицата тогава се надвеси
над урвата и вика: „Ей, къде си?
що стори ти, о самозван пророк!
Със своя ум неспособен, висок,
прозря през две години гибелта
и жаките руини на света,
а не видя на метър пропастта,
в която сам намери си смъртта!”

Търново зима

**ПРОЧЕМИ!
ТАЗИ КНИГА!**

Наскоро излезе от печат не-
толкова по обем книга от мла-
дия поет Марко Ганчев — пъ-
ръв поет

вата му поетична рожба.

Разливаме кориците и че-
тем „На Атанас Смирнов по-
вешанам първата си стихо-
сбирка Авторт”.

Не случайно е това посвещение
на ръководителя на лите-
ратурния кръжок „Николай
Хрелков” към читалището в
гр. Дряново. В него ние виж-
даме искрената ученическа пре-
ланост и любов към учителя,
не показвали труд и знания,
опит и умение, пълна са
същето си, за да изкоре от
ученика — младеж светла фигура на мал прогресивен
възпитаник.

Поетично завоевание на Марко
Ганчев е „Умира дадо”. Тук
от най-обикновения факт, смъртта
на близък човек, е построено
с настелки от средства и учи-
вителна легота картина на битче-

то. В стачката до смъртното
ледло са синовете. Те носят, по
желание на гаснещия старец,
отделани от него плодове. Той
видя пита слънчоглед и в той
миг сянката на мрака го осе-
ня (А той мълчи. Очите му
доглядат. Сърцето гълъбче гълъ-
бе, гълъбче, край). Пред нас
изтиква обикновеният човек
преминал живота си без пол-
нота. Но не е ли той елин ге-

СЕМЕНАТА ЗРЕЯТ“

рой, макар и неизвестен?

„Навън людее вятър сълнчогледа
и скапи в ранната синевина
навежда на якън питите и гледа-
лащи са зрели всички семена“

Синове и внуци ще продъл-
жат онова, което е завещал

старецът чрез труд и борба да

бъдат пластиви и полезни за

обществото.

Интересно, в гражданско и
литературно отношение, е „За
себе си“. Тук членовете на ли-
тературния кръжок „Николай
Хрелков” — гр. Дряново из-
питват чувство на задоволство
и гордост, защото виждат колко
благоприятно, като гергьов-
денски дъжд е въздействува-
щ на българската художествена
литература

и заслуга за родната литература,

запото дават началния тла-
ськ към литературата дейност

на много млади хора.

И наистина днес семената
зрят. Зреят под майските лъ-
чи на Партията и Народно-
демократичната власт и дават
преси плодове в градината на
българската художествена
литература

и заслуга за родната литература

Крепне социалистическият лагер, начело със Съветския съюз

ПЪЛЕН РАЗЦВЕТ

Кой не вижда вече, че Съветската страна на четиридесет години възраст се намира във разцвет на силите си. Кой може да се съмнява сега, че Съветският съюз е могъща и икономически сила социалистическа държава. Сега дори ръководните дейци на САЩ и на други западни държави, на които хич не им е по угодата, са принудени да признаят, че Съветският съюз е постигнал големи успехи в развитието на своята икономика и култура, че той всекидневно засилва своята мощ. И за слепчите, разчетът на икономиката блестящ беше демонстриран на

В ССРС на този ден беше пусната ПЪРВАТА в СВЕТА промишлена електростанция с АТОМНА ЕНЕРГИЯ, с полезна мощност 5,000 киловата. Атомната електростанция разполага за един час по-малко от един грам ядрено топливо. Сега съветските учени и инженери работят за създаването на атомни електростанции с мощност 50,000–100,000 и повече киловата. Наистина благородна е атомната енергия да служи на народа!

На Леветата сесия на Върховния съвет на ССРС Н. С. Хрущов в своята реч каза:

„Хубава беше 1957 година!“

Изтекла година, продължава Н. С. Хрущов, доведе на народите на Съветския съюз големи успехи в развитието на промишлеността, полема на селското стопанство, в излагане на културата и народното благосъстояние, блестящи постижения на науката и техниката. Тази година се ознаменува с наинтина исторически подиг на нашите славни учени, инженери, техники и работници...“

И между континентата е първа

ТАСС съобщи: „Съгласно плана за научно-изследователски работи в Съветския съюз са извършени успешни опити с междуконтинентална ракета, както и опити с ядрено и термоядрено оръжие.“

Тези дни беше пусната свръхдалечна, междуkontинентална, многостепенна балистична ракета.

Опитите с ракетата минаха успешно, те напълно потвърдиха правилността на изчисленията и на избраната конструкция. Полетът на ракетата стана на много голяма, досега още не достигната височина. Като измина за кратко време огромно разстояние, ракетата попадна в определения район.

Получените резултати показват, че има възможност да се пуснат ракети във всеки район на земното кълбо“,

Съветската наука донесла научната фантазия

наблюдава полета на първия изкуствен спътник на Земята, пуснат от Съветския съюз.

Втори съветски изкуствен спътник

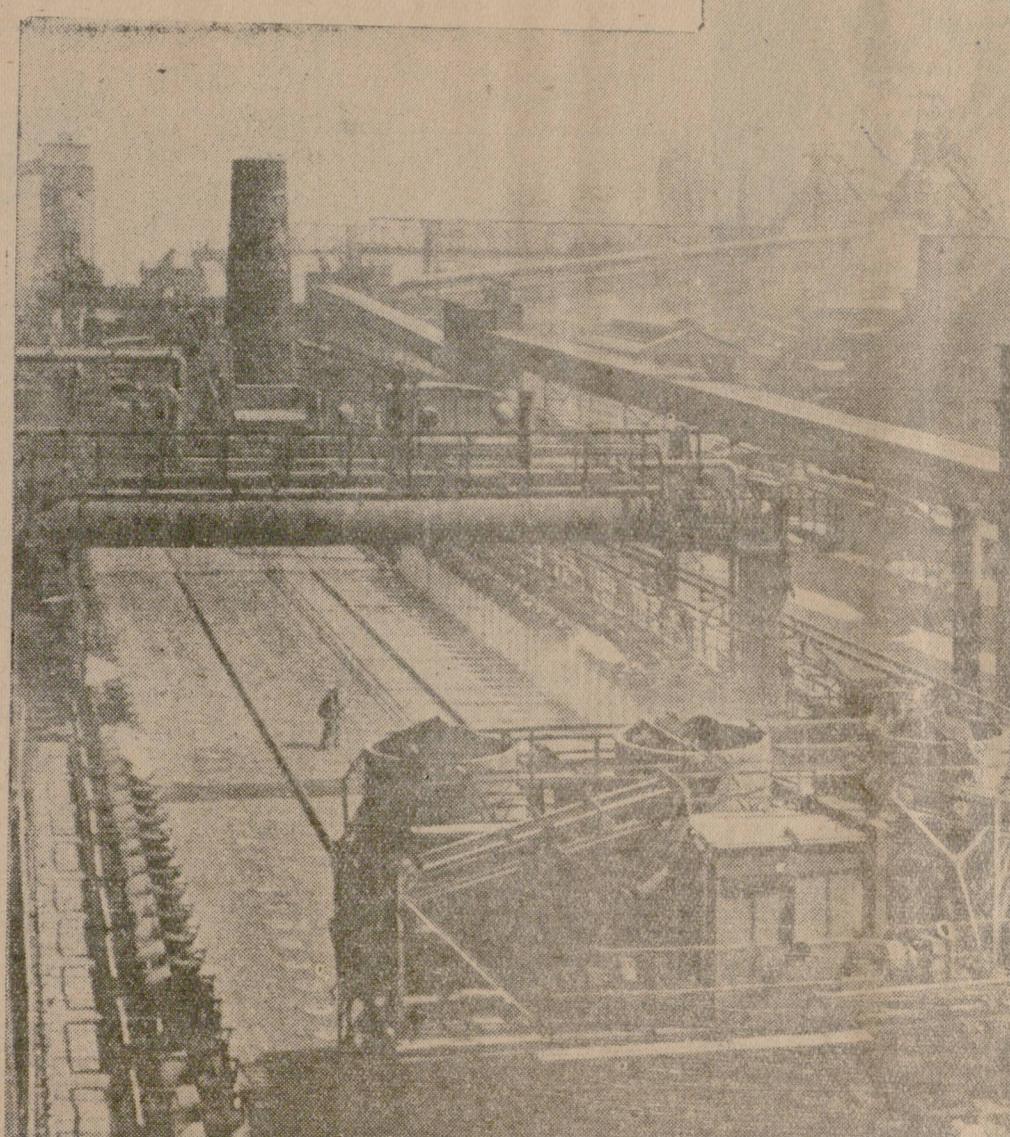
а също за изучаване на физическите процеси и условията на живота в космическо-

Съветският съюз пръв построи социализма. Той наструпа богат опит и споделя този опит с всички братски страни, като им помага в изграждането на новия живот. От своя страна другите социалистически страни, които също имат голем и ценен опит в различните области на стопанското и културното строителство, на драго сърце споделят този опит със Съветския съюз, оказват му своята помощ.

Победата на народния строй, братската взаимопомощ, последвалото провеждане на политика на социалистическа индустриализация позволява на много народи да се изскушат от клещите на икономическата изостаналост, наследена от капитализма. Големи успехи на социалистическите страни изпълват с радост сърцата на съветските хора, на всички приятели на социализма. След създаването на Китайската народна република обемът на промишленото производство в страната се е увеличило почти шест пъти. Не е далеч времето, когато народен Китай ще създаде мощна съвременна промишленост и ще стане могъща индустриална държава. Големи успехи в развитието на промишлеността са постигнати в Чехословакия, Полша, България, Унгария, Германската демократична република, Румъния, Югославия и Алания.

Н. С. Хрущов

НА СИЛИТЕ

Запорожкият химико-химически завод. Консултативни батарии.

В сълнчевата система се появява ново небесно тяло, съблазнено от човек, кълбо с диаметър 58 сантиметра, тежашо 83.6 килограма.

Пътят към Космоса е открит Той започва от Москва.

Човечеството посреща със захлъс това епохално постижение на СССР. Вестник „Жен-минжиба“ пише: „Това е не само слава на съветските учени, слава на съветския народ, но и гордост за цялото човечество“, а в английския в „Таймс“ четем: „Вече монумент на съветската наука и спътникът на Земята на борда на който се намираше кучето Лайка.“

След реактивните пътнически самолети „ТУ-104“ и „ТУ-104А“ колективът, ръководен от главния конструктор А. Н. Туполов, пропължи работата над създаването на бързи пътнически самолети с голема товароподемност и далечина на полета. При това колективът си постави задача да намали стойността на полета със самолет, като я свреди по възможност до стойността на железопътния билет.

Такъв самолет е бързият пътнически самолет „Ту-114“. Създаването на тази машина е посветено на 40-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Самолетът е първият на бързи пътнически самолети със съществуващи в чужбина турбовитлови двигатели.

На неоглавната сесия на Върховния съвет на ССРС беше съобщено, че през 1958 г. стойността на самолетния билет ще бъде равен на второкласен железопътен билет.

Следващият самолет е бързият пътнически самолет „Ту-114“. Създаването на тази машина е посветено на 40-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Самолетът е първият на бързи пътнически самолети със съществуващи в чужбина турбовитлови двигатели.

Следващият самолет е бързият пътнически самолет „Ту-114“. Създаването на тази машина е посветено на 40-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Самолетът е първият на бързи пътнически самолети със съществуващи в чужбина турбовитлови двигатели.

Следващият самолет е бързият пътнически самолет „Ту-114“. Създаването на тази машина е посветено на 40-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Самолетът е първият на бързи пътнически самолети със съществуващи в чужбина турбовитлови двигатели.

Следващият самолет е бързият пътнически самолет „Ту-114“. Създаването на тази машина е посветено на 40-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Самолетът е първият на бързи пътнически самолети със съществуващи в чужбина турбовитлови двигатели.

Следващият самолет е бързият пътнически самолет „Ту-114“. Създаването на тази машина е посветено на 40-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Самолетът е първият на бързи пътнически самолети със съществуващи в чужбина турбовитлови двигатели.

Следващият самолет е бързият пътнически самолет „Ту-114“. Създаването на тази машина е посветено на 40-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Самолетът е първият на бързи пътнически самолети със съществуващи в чужбина турбовитлови двигатели.

Следващият самолет е бързият пътнически самолет „Ту-114“. Създаването на тази машина е посветено на 40-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Самолетът е първият на бързи пътнически самолети със съществуващи в чужбина турбовитлови двигатели.

Следващият самолет е бързият пътнически самолет „Ту-114“. Създаването на тази машина е посветено на 40-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Самолетът е първият на бързи пътнически самолети със съществуващи в чужбина турбовитлови двигатели.

Следващият самолет е бързият пътнически самолет „Ту-114“. Създаването на тази машина е посветено на 40-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Самолетът е първият на бързи пътнически самолети със съществуващи в чужбина турбовитлови двигатели.

Следващият самолет е бързият пътнически самолет „Ту-114“. Създаването на тази машина е посветено на 40-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Самолетът е първият на бързи пътнически самолети със съществуващи в чужбина турбовитлови двигатели.

Следващият самолет е бързият пътнически самолет „Ту-114“. Създаването на тази машина е посветено на 40-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Самолетът е първият на бързи пътнически самолети със съществуващи в чужбина турбовитлови двигатели.

Следващият самолет е бързият пътнически самолет „Ту-114“. Създаването на тази машина е посветено на 40-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Самолетът е първият на бързи пътнически самолети със съществуващи в чужбина турбовитлови двигатели.

Следващият самолет е бързият пътнически самолет „Ту-114“. Създаването на тази машина е посветено на 40-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Самолетът е първият на бързи пътнически самолети със съществуващи в чужбина турбовитлови двигатели.

Следващият самолет е бързият пътнически самолет „Ту-114“. Създаването на тази машина е посветено на 40-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Самолетът е първият на бързи пътнически самолети със съществуващи в чужбина турбовитлови двигатели.

Следващият самолет е бързият пътнически самолет „Ту-114“. Създаването на тази машина е посветено на 40-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Самолетът е първият на бързи пътнически самолети със съществуващи в чужбина турбовитлови двигатели.

Следващият самолет е бързият пътнически самолет „Ту-114“. Създаването на тази машина е посветено на 40-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Самолетът е първият на бързи пътнически самолети със съществуващи в чужбина турбовитлови двигатели.

Следващият самолет е бързият пътнически самолет „Ту-114“. Създаването на тази машина е посветено на 40-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Самолетът е първият на бързи пътнически самолети със съществуващи в чужбина турбовитлови двигатели.

Следващият самолет е бързият пътнически самолет „Ту-114“. Създаването на тази машина е посветено на 40-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Самолетът е първият на бързи пътнически самолети със съществуващи в чужбина турбовитлови двигатели.

Следващият самолет е бързият пътнически самолет „Ту-114“. Създаването на тази машина е посветено на 40-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Самолетът е първият на бързи пътнически самолети със съществуващи в чужбина турбовитлови двигатели.

Следващият самолет е бързият пътнически самолет „Ту-114“. Създаването на тази машина е посветено на 40-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Самолетът е първият на бързи пътнически самолети със съществуващи в чужбина турбовитлови двигатели.

Следващият самолет е бързият пътнически самолет „Ту-114“. Създаването на тази машина е посветено на 40-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Самолетът е първият на бързи пътнически самолети със съществуващи в чужбина турбовитлови двигатели.

Следващият самолет е бързият пътнически самолет „Ту-114“. Създаването на тази машина е посветено на 40-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Самолетът е първият на бързи пътнически самолети със съществуващи в чужбина турбовитлови двигатели.

Следващият самолет е бързият пътнически самолет „Ту-114“. Създаването на тази машина е посветено на 40-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Самолетът е първият на бързи пътнически самолети със съществуващи в чужбина турбовитлови двигатели.

Следващият самолет е бързият пътнически самолет „Ту-114“. Създаването на тази машина е посветено на 40-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Самолетът е първият на бързи пътнически самолети със съществуващи в чужбина турбовитлови двигатели.

Следващият самолет е бързият пътнически самолет „Ту-114“. Създаването на тази машина е посветено на 40-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Самолетът е първият на бързи пътнически самолети със съществуващи в чужбина турбовитлови двигатели.

Следващият самолет е бързият пътнически самолет „Ту-114“. Създаването на тази машина е посветено на 40-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Самолетът е първият на бързи пътнически самолети със съществуващи в чужбина турбовитлови двигатели.

Следващият самолет е бързият пътнически самолет „Ту-114“. Създаването на тази машина е посветено на 40-годишнината на Великата октомврий

Сурва сурва година!

Сурванска прогноза

Нашата прогноза предвижда и през 1958 година разкопки в Търново – по улиците, както всяка година. Очаква се литературно-музикалните програми за тържествените събрания в Търново да се поразнообразят – да се поразместят същите музикални номера при изпълнението им. Мъчно ня е да предвидим кога ще се открие новият физкултурен стадион в окръжния град.

ПОПИ МАГАРЕ

(Испанска народна приказка)

Живял един поп. Той имал зеленчукова градина, а в градината кладенец. Към кладенца попът привървал магарете и го заставлял ден и нощ да върти колелото и да вали вода. А за да не рече магарето да си почне, попът му завързal за врата зъвчета. Когато магарето въртяло колелото, зъвчетата зъвчели. Шом магарето спирало, те замързели. И тогава попът се надвесил от прозореца на магарето, извикал на магарето и отново го заставлял да работи.

Веднак покрай попската къща вървяли трима младежи. Т били много гладни, но в дождя си нямали нико гроц. И решили да откраднат на попа магарето.

Но как да сторят това незабелязано, че и попът не е чуе и зъвчетата да не престават да зъвят?

Мислили те, мислили и решили така: единият ще остане при кладенца и ще върти колелото до тогава, докато неговите приятели не заминат да лече.

Така и направили.

Они който останал, пяла нош върти колелото и зъвял със зъвчетата. Най-сетне се умоприемли и спрял.

Зъвчетата замързнали и по-

тъ като всички прогнози в това отношение досега са отишли на халос.

През Новата година търновци живеят с надеждата, че ще намери някой да организира служба за поставяне на счупени стъкла по къщите, за поправяне на печки и друг домашни инвентар по домовете.

Мъчно ня е да предвидим кога ще се открие новият физкултурен стадион в окръжния град.

„Напереният“

Рис. Ив. Сираков

— Много е наперен, с мен ходи само 3–4 месеца и ме заряза...

Преди да видим пророкувам да види се предпоставя: аз съм частен секретар на Съдебата и главен оракул в исканата ковачница

Така че предпазянити ми са качествени. Те нямат скрити дефекти, каквито имат поинко-га някои топови вълнени плато-ве, производство на фабриките „Янтра“, „Ейтим“ Апостолов“, „Г. Генев“ и др. в Габрово.

Не се съмнявайте в моета компетентност. Чуйте следните няколко случая из моята практика и ще видите.

Първият ми посетител бе висок, слабобут, с изсушено от някаква мъка, но строго лице, с неспокойен и подозрителен поглед сякаш е звероукротител.

— В как мениджъри работите? — попита го аз.

— В осми „Л“ клас на Габровското ССУ — отговори той лаконично.

— Ама как? ... Не се ли звероукротител?

— Нещо повече! Да учиши на ум и наука Христо Владков, Николай Куюмджиев и другите пубийници в класа не е лесна работа.

— Е, искаш да знаеше дали че ги научих?

— Не! За тях ми е известно — ако не се поправи, чака ги иззърване. Интересува ме съдбата на техните родители.

— Тихната е ясна, другарю. На място е яка търбината и да отърят на бой...

Следващият, когото приех, беше закръглен мъж на средна възраст, с неопределено изражение на лицето, облечен в ма-слено-бранишка „намарамалена“ и т. н. работна манта. Без съмнение, това е човек от „културното обслужване“. Вероятно съвсем не е чиста. Но да не бързате. Нека по-напред той да каже.

— Добър ден! — поздрави той и запита: — Мога ли да знам какво ме чака през новата 1958 година?

— Нали затова ви вземам на ръте! — отговорих — Но прелестта ви е искрено какво най-много обичате в живота си и

какво най-мразите?

— Много неща общичам, но забързах да се измъкнеш от сърцето ми за да продавам душата си давам. Виж, ценоразписите, етикетите на стоките и всичко друго от този рожден ден.

— Извинете, че ви прекъсвам — Как сте с кварталната комисия за обществен контрол?

— Благодаря, добре съм! Кое е право, право е — не ме е забързала досега.

— Така-а! Виждам ви в бъдещето — запрокрукаха аз, гладайки в тайнственото сандъче.

— Виждам ви, седнал сте върху единото блдо на неверните везни и се шегувате с народния съл... Впрочем, чуйте само заключението ми: чака ви затвор.

— Непременно ли? — стресна се той. — Не може ли да го обжалваш?

— Ох! Ето ви хонорара. Само че с пет лева по-малко — иначе съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, да въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

— Виждате, че въроятното е — отговори той небрежно. — Те са от директорски фонд. Само че ми оформете документа така, че уж съм идвал за обмяна на опия.

—

БОРБА

за нашите дечца

ЕЛХА В СОКОЛНИКИ

Ла се отиде за елха не беше даден. Но тук в Соколники, ние избрахме по-хубаво, по-кисесто дърво, отсякохме го и го стоварахме в горското училище.

Децата ридяха как забихме елхата в две заковани на кръст дълски, за да стои здраво на пода. След това монтьорът Володя прекара жица за осветяване на елхата и окаки под концетата електрически лампички.

На следния ден, още от самото утро, започнаха да очакват Владимир Илич Ленин. На двора беше още светло, а децата нетърпеливо питаха училищния домакин:

— Ами ако Ленин не дойде какво ще правим?

— А ако започне пак виелца, Ленин дали ще дойде?

Домакинът беше стар петродградски работник. Той познаваше Ленин още от преди революцията. Затова именно го разпитваха. И той уверено отговори:

— Казал ли е веднаж Ленин че ще дойде, значи ще дойде. Настили вечерта. Наистина започни виелца. Засвисти в боровете вятърът. Сух сняг се въртеше по земята като бели змии. А по-късно от небето започнаха да падат бели параци.

Елхата беше вече украсена. Всички играчки бяха направени от детската. Имаше мечки, зайци, слончета. А над всички беше румено-червеният с бяла брада дядо Мраз.

Времето минаваше, а Ленин още не излязеше.

Изведната детската чуха как някой от групата каза с половин глас:

— Разбира се, в такава виела не ще дойде.

Децата пак отилюха при стария домакин.

Той строго им рече:

— Имайте търпение! Казват ви: казал ли е той веднаж, че ще дойде, значи ще дойде.

Отново започнаха да чакат. На двора вятърът свистеше. Сушият сняг звънко удари по стъклата на прозорците. И тъй, в този шум те не чуха кога машината пристигна в училището. От автомобила излезе Владимир Илич.

Той се изкачи по стълбата, разслъбче се, избърса с кърпичка мокрото си от топящия се сняг лице и веднага влезе в големата стая при детската.

Те веднага го познаха: колко пъти са виждали портрета му! Но защо никой отначало се посмутяха, стояха без да помръднат от местата си? Гледаха Ленина и мълчаха. Ленин не чака дълго. Той хитро се изглежда в детската и запита:

— Кой от вас умееш да играе на котка и мишка?

Първа сътовори най-голямата девойка Вера:

— Аз!

— И аз! — викна гръмко Лъша.

— Тогава ти ще бъдеш куката — каза Владимир Илич.

Децата застанаха в кръг, а елхата в следата. За мишка определиха малката Катя. Лъша се спусна подир Катя — той лесно можеше да я хване. Но тя се хвана за Ленин и Владимир Илич я вдигна високо в детската и запита:

— Кой от вас умееш да играе на котка и мишка?

Първа сътовори най-голямата девойка Вера:

— Аз!

— И аз! — викна гръмко Лъша.

— Тогава ти ще бъдеш куката — каза Владимир Илич.

Децата застанаха в кръг, а елхата в следата. За мишка определиха малката Катя. Лъша се спусна подир Катя — той лесно можеше да я хване. Но тя се хвана за Ленин и Владимир Илич я вдигна високо в детската и запита:

— Кой от вас умееш да играе на котка и мишка?

Първа сътовори най-голямата девойка Вера:

— Аз!

— И аз! — викна гръмко Лъша.

— Тогава ти ще бъдеш куката — каза Владимир Илич.

Децата застанаха в кръг, а елхата в следата. За мишка определиха малката Катя. Лъша се спусна подир Катя — той лесно можеше да я хване. Но тя се хвана за Ленин и Владимир Илич я вдигна високо в детската и запита:

— Кой от вас умееш да играе на котка и мишка?

Първа сътовори най-голямата девойка Вера:

— Аз!

— И аз! — викна гръмко Лъша.

— Тогава ти ще бъдеш куката — каза Владимир Илич.

Децата застанаха в кръг, а елхата в следата. За мишка определиха малката Катя. Лъша се спусна подир Катя — той лесно можеше да я хване. Но тя се хвана за Ленин и Владимир Илич я вдигна високо в детската и запита:

— Кой от вас умееш да играе на котка и мишка?

Първа сътовори най-голямата девойка Вера:

— Аз!

— И аз! — викна гръмко Лъша.

— Тогава ти ще бъдеш куката — каза Владимир Илич.

Децата застанаха в кръг, а елхата в следата. За мишка определиха малката Катя. Лъша се спусна подир Катя — той лесно можеше да я хване. Но тя се хвана за Ленин и Владимир Илич я вдигна високо в детската и запита:

— Кой от вас умееш да играе на котка и мишка?

Първа сътовори най-голямата девойка Вера:

— Аз!

— И аз! — викна гръмко Лъша.

— Тогава ти ще бъдеш куката — каза Владимир Илич.

Децата застанаха в кръг, а елхата в следата. За мишка определиха малката Катя. Лъша се спусна подир Катя — той лесно можеше да я хване. Но тя се хвана за Ленин и Владимир Илич я вдигна високо в детската и запита:

— Кой от вас умееш да играе на котка и мишка?

Първа сътовори най-голямата девойка Вера:

— Аз!

— И аз! — викна гръмко Лъша.

— Тогава ти ще бъдеш куката — каза Владимир Илич.

Децата застанаха в кръг, а елхата в следата. За мишка определиха малката Катя. Лъша се спусна подир Катя — той лесно можеше да я хване. Но тя се хвана за Ленин и Владимир Илич я вдигна високо в детската и запита:

— Кой от вас умееш да играе на котка и мишка?

Първа сътовори най-голямата девойка Вера:

— Аз!

— И аз! — викна гръмко Лъша.

— Тогава ти ще бъдеш куката — каза Владимир Илич.

Децата застанаха в кръг, а елхата в следата. За мишка определиха малката Катя. Лъша се спусна подир Катя — той лесно можеше да я хване. Но тя се хвана за Ленин и Владимир Илич я вдигна високо в детската и запита:

— Кой от вас умееш да играе на котка и мишка?

Първа сътовори най-голямата девойка Вера:

— Аз!

— И аз! — викна гръмко Лъша.

— Тогава ти ще бъдеш куката — каза Владимир Илич.

Децата застанаха в кръг, а елхата в следата. За мишка определиха малката Катя. Лъша се спусна подир Катя — той лесно можеше да я хване. Но тя се хвана за Ленин и Владимир Илич я вдигна високо в детската и запита:

— Кой от вас умееш да играе на котка и мишка?

Първа сътовори най-голямата девойка Вера:

— Аз!

— И аз! — викна гръмко Лъша.

— Тогава ти ще бъдеш куката — каза Владимир Илич.

Децата застанаха в кръг, а елхата в следата. За мишка определиха малката Катя. Лъша се спусна подир Катя — той лесно можеше да я хване. Но тя се хвана за Ленин и Владимир Илич я вдигна високо в детската и запита:

— Кой от вас умееш да играе на котка и мишка?

Първа сътовори най-голямата девойка Вера:

— Аз!

— И аз! — викна гръмко Лъша.

— Тогава ти ще бъдеш куката — каза Владимир Илич.

Децата застанаха в кръг, а елхата в следата. За мишка определиха малката Катя. Лъша се спусна подир Катя — той лесно можеше да я хване. Но тя се хвана за Ленин и Владимир Илич я вдигна високо в детската и запита:

— Кой от вас умееш да играе на котка и мишка?

Първа сътовори най-голямата девойка Вера:

— Аз!

— И аз! — викна гръмко Лъша.

— Тогава ти ще бъдеш куката — каза Владимир Илич.

Децата застанаха в кръг, а елхата в следата. За мишка определиха малката Катя. Лъша се спусна подир Катя — той лесно можеше да я хване. Но тя се хвана за Ленин и Владимир Илич я вдигна високо в детската и запита:

— Кой от вас умееш да играе на котка и мишка?

Първа сътовори най-голямата девойка Вера:

— Аз!

— И аз! — викна гръмко Лъша.

— Тогава ти ще бъдеш куката — каза Владимир Илич.

Децата застанаха в кръг, а елхата в следата. За мишка определиха малката Катя. Лъша се спусна подир Катя — той лесно можеше да я хване. Но тя се хвана за Ленин и Владимир Илич я вдигна високо в детската и запита:

— Кой от вас умееш да играе на котка и мишка?

Първа сътовори най-голямата девойка Вера:

— Аз!

— И аз! — викна гръмко Лъша.

— Тогава ти ще бъдеш куката — каза Владимир Илич.

Децата застанаха в кръг, а елхата в следата. За мишка определиха малката Катя. Лъша се спусна подир Катя — той лесно можеше да я хване. Но тя се хвана за Ленин и Владимир Илич я вдигна високо в детската и запита:

— Кой от вас умееш да играе на котка и мишка?

Първа сътовори най-голямата девойка Вера:

— Аз!

— И аз! — викна гръмко Лъша.

— Тогава ти ще бъдеш куката — каза Владимир Илич.

Децата застанаха в кръг, а елхата в следата. За мишка определиха малката Катя. Лъша се спусна подир Катя — той лесно можеше да я хване. Но тя се хвана за Ленин и Владимир Илич я вдигна високо в детската и запита:

— Кой от вас умееш да играе на котка и мишка?

Първа сътовори най-голямата девойка Вера:

— Аз!

— И аз! — викна гръмко Лъша.

— Тогава ти ще бъдеш куката — каза Владимир Илич.

Децата застанаха в кръг, а елхата в следата. За мишка определиха малката Катя. Лъша се спусна подир Катя — той лесно можеше да я хване. Но тя се хвана за Ленин и Владимир Илич я вдигна високо в детската и запита:

— Кой от вас умееш да играе на котка и мишка?

ЧЕСТИТА
НОВАТА
ГОДИНА
1958

Първата наздравица

Сред десетките трудови семейства в Габрово, които ще посрещнат Новата година в нови хубави квартири, е и семейството на Генчо Генчев, ръководител на шлайфовото отделение в Машиностроителния завод.

Една ли ще се намери никак да оспори правото му на това заслужено дългоочаквано шастие.

Трима от петте членове на Генчевото семейство работят в завода. Дешка, драгарката му, е заета в производството на руночулни игли, носителка е на знанието "най-добър в професията", както и Генчо. Големият им син Христо е шлосер при баша си.

При тях живее и майката на Генчо – баба Рада. Дълги години е работила тя като горници на парцали във фабриката за възобновена вълна, сега „9 септември“. Била е една от най-добрите в тази тежка професия.

А пък за предишното им жилище всеки би казал: „Че то квартара ли е за пет човека? Няма къде и да се обърнеш!“

С МИСЛИТЕ И ВЪЖДЕЛЕНИЯТА НА ХОРАТА

Докторе, къде ходи? Вече два пъти те търсиш. Хайде в къщи, че ляло ти Илия нещо тако го прехвърля кърста – припъти на настояща баба Илийца от горния край на селото.

Стана му крило, но замълча. Бавно взема лекарската чанта и тръгва след нея. Старатата жена не знаеше, че цял ден не бе ползвала крака. А и тя е права – болен е билзик човек...

Когато младият лекар лойде в с. Ново село, Търновско, бедивен майски ден. Но той не почувствува свежки пълът на пролетта, омайния мирис на разъфналите дървета, нито забелзя гледания асфалтов път пред селото. Възчуващо го неизвестността. В този непознат край той трябва да изпърши път да приема болни, да пише рецепти, да се грижи селските туженици да бъдат здрави.

Пред него изпълнена нерадостното детство в белослатинското селище Буковец, сълзите на майка му, породени от вечния недонимък в многочленното семейство. После видя гордията Дра ва, жестоките схватки с коварния враг, при които на николко пъти спасява живота на другарите си. Той, мостовък и заместник-командир на дивизионен ескадрон получава златен орден за храброст-1 степен и съветски орден „За отвагу“. Името му се появява във фронтовите вестници.

Ето то 23-годишният боец, на трибуната пред делегатите на първия конгрес на Отечествения фронт. В конгресната зала вълнуващо звуци гласът му... На път за Виена и Берлин, рамо до рамо с железите на дивизии на нация двоен съвободителя Съветски съюз, ние се къщим, че няма да посрещаме славата на българския човек и бойните си знамена...

Септи лекции, семинари... Много безсърни нощи и напрегнати дни на медицинските книсти и... усмихната на стария професор след последния изпит. Той вече е лекар. А

сега... Новоселчани от няколко години имаха лекар. Постоян една, две години, не им хареса

и хайде в града или в друго село, където има хубав здравен дом. Когато в селото гримна мълчата, че е дошъл лекар, те не се зарадваха много. „Млад, какво ли разбира... и той за дълго не ще се задържи“ – думаха жените.

Тревогата на младия човек още повече нарасна като видя сградата, където се помещава здравната служба – бивша селска пивница.

„Ще намеря ли сили в себе си да спечела сърдата на кооператорите? „Ще успе ли в лекарската си практика?“ – тези мисли го измърчаха през кратките летни нощи.

Лойдаха на първите бълни. Попречна ги най-сръдечно. Тогава изхвика първите трепети на професията си, докосна се до първите радости – плод на труда му и любовта към тези обикновени, непознати хора.

Постепенно той захваш с тяхния живот, с мислите и стремежите им. Лойда же гърба. С всички тръгна и младият лекар Рамо до рамо с кооператорите поприбра богатата реколта. По-близко влеза да го чувствува новоселчани, по-живено стана в чакалнята на здравната служба. Партийната органи-

зация му гласува доверие, направи го ръководител на кръжок, помогна му в разпространяването на здравната просвета по-радостни ставаха дните, посръдечният хората.

Здравният дом блесна с чистотата си. Отред се появи малка градина. По-добър ред се установи при приемането на болни. Растеше доверието към новия лекар.

В един мразовит януарски ден на миналата година лекарят сподели с председателя на съвета, сърдечния Гани Пенчев дали не може да се построи на как здравен дом. Червенина заля лицето на председателя на съвета. Отколешна мечта за новоселчани е здравият дом, но...

Навън марксисткият вятър виле. В чигаличианския салон и последното място е заето. Селските труженици са се събрали да решат че строят ли здравен дом или че карят по старому. Зарязвашо говори младият лекар. Стават старият кооператор дядо Цвятко, обущарят Дърнов – всички са готови да работят на постройката, да отделят по някой лев.

Хубавото начало е подкрепено и от начальника на отдел „Народно здраве“ при Окръжния народен съвет. Държавата ще помогне на трудолюбивите кооператори да превърнат ролното си село в прекрасен кът.

Пред селския младеж се сгушаха камари тухи, железа за бучажа камини, засърдиха коли. Зарелиха се дни на труд и радост. Един превозваха камини, други сечаха дърва от близката гора, трети копаеха мазата. Слагаха се основите. Бързо бързо се заиздига червената страдала.

Сега, пред новогодишните дни живеят жителите на Ново село отчитат едногодишния си труд, не забравят и новия здравен дом. Не забравят и човека, с когото напоследък съвързаха всички свои радости и тревоги – младия лекар Васил Вутов.

Ил. Манев

ицис. От гората, където вървеше колхозното стадо, до границата имаме не повече от двадесет километра. В тези места Лиепа се роли и остяра, той познава всички жители на околните села не само в лицето, но и по имена и фамилии, с всички беше познат вече много години. Но човека в кожена куртка старият пастир виждаше за първи път.

Сталото вървеше напред и сега Мартини и неговият малък помощник се изравняха с боровете, иззел конто излезе на път. Човекът в кожената куртка излезе на път.

– Е, какво хубаво ще каже другари? – запита той.

Колхозният пастир разърза

носната кърпичка, постави пред

майора намерената в гората

упарка и започна:

– Вчера с Янис пасахме

стадото...

Колкото по-вече старецът раз

казваше, лицето на майора ста

ше все по-съсредоточено. Ко

тато Мартини завърши, Сту

рис запита:

– Земел, кемел – поклати

глава старецът, като грижливо

запиваше упарката в носната

си кърпичка. Петдесет години

човекът не съм чувал за

такива чигари.

През пътта Лиепа спа лото.

От главата му не излизаше

мисълта за непознатия, срещнат в гората. Той се въртеше въздишаш. Двайсет и две години

излезе на път за Перемищ, где

сидяла в окопите опе

и империалистическата война, ще се

заслушаш. Много интересни

стали се виял през своя живот

и пътешествия.

– Не, не е дошло време за

капитален ремонт. Ще поработи

тогава ще видим.

А сега старият пастир почувствува, че е настанало време да се почине и да се полека

кутията. Ох, как му е времето сега! Днес пяла нош вляя дълъг,

и пяла нош не дава покой

боляшите стави. Пък малко ли

е седемдесет и две години да

преживееш на земята – това

да е чепка грозде да хапнеш

– Ех, старостта не е радост,

– промълви на глас Лиепа.

– За какво става лума, дядо

Мартини? – запита ловките

Янис.

В балините си каучкови ботуши и също така голяма, не

по мярка, рънгата шапка малчуган

често се увлачише по със

старецът.

– Сега, все едно, момко, нишо

не ще разбереш. – Старецът

ласкато нахлуши шапката

чешко на главата на Янис.

Янис, разбира се, не се обиди.

Нямаше малчуган в околи

задължен на държавата. Само с работа и работа можем поне отчасти да се отплатим на нашата Народна власт...

– А нямаш ли макар и попалечен проект да си построите собствено жилище? – питам до макината.

– Мечта ми е – признава тя. – Синовете ще искат. Но за сега гледаме да си набавим по-натаатък.

Седим в просторната светла стая на имата им квартира, която завърши им дадените на по-рано построения блок на ГНС, и бедсвоя за работнически живот, за пластигите промени в бита на трудовите хора.

– Памети ме – призовава Генчо. – Синовете ще искат. Но за сега гледаме да си набавим по-натаатък.

– В Родината е хубаво, в семейството ни също. Расти, вестниците казват, че и в света скоро тъмните облаци ще се разпръснат. Да! Мильтра трайба да победи и във вървам в това...

– Правилно, – потвърждава Генчо. – И затова пътят на национализацията е труден, но също и интересен.

– Ти си чудесен, Генчо.

– Ах, да! Мама иска да каже за пенсията си, че по новия закон и тя ще се увеличи

– Пък за пенсията си, че по новия закон и тя ще се увеличи

– Пък за пенсията си, че по новия закон и тя ще се увеличи

– Пък за пенсията си, че по новия закон и тя ще се увеличи

– Пък за пенсията си, че по новия закон и тя ще се увеличи

– Пък за пенсията си, че по новия закон и тя ще се увеличи

– Пък за пенсията си, че по новия закон и тя ще се увеличи

– Пък за пенсията си, че по новия закон и тя ще се увеличи

– Пък за пенсията си, че по новия закон и тя ще се увеличи

– Пък за пенсията си, че по новия закон и тя ще се увеличи

– Пък за пенсията си, че по новия закон и тя ще се увеличи

– Пък за пенсията си, че по новия закон и тя ще се увеличи

– Пък за пенсията си, че по новия закон и тя ще се увеличи

– Пък за пенсията си, че по новия закон и тя ще се увеличи

– Пък